

Взе тия три кори — хралупи,
Двѣ на ржцѣтѣ си надѣна,
Една си на глава нахлупи.

И снопъ направи отъ тѣрстика,
Полека вжтрѣ се натика,
Затаи дъхъ, мълчи, не шава,
Ловътъ съ наслада прѣдвкушава.